

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 35 af
16. november 2006 fra Folketingets Socialudvalg (Alm. del).**

Spørgsmål nr. 35:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 13. november 2006 fra Jytte Andersen vedrørende sclerosepatienter, jf. alm.del – bilag 70 samt foretage en vurdering af den generelle situation i kommunerne.

Vores sag
06-022-83

Svar:

Jeg har allerede skrevet til Jytte Andersen og udtrykt min forståelse for den situation, den unge kvinde er kommet i som følge af sin sygdom.

Jeg vil gerne understrege, at arbejdsprøvning naturligvis ikke må bruges til at fastholde en person på et forkert forsørgelsesgrundlag.

Arbejdsprøvning er et redskab, der skal hjælpe den syge tilbage til arbejdsmarkedet. Arbejdsprøvningen skal afdække den syges muligheder på arbejdsmarkedet og den indsats, der er behov for, hvis den syge skal fastholdes på arbejdsmarkedet enten i ordinært job eller i et fleksjob. Arbejdsprøvningen kan også vise, at der er grundlag for at indstille den syge til førtidspension, hvis den pågældende ikke kan varetage et fleksjob.

Alle, der har en arbejdsevne, skal have mulighed for at bruge den til gavn for sig selv og samfundet.

Det ville være at svigte syge mennesker, hvis vi bare overlod dem til permanent passiv forsørgelse. Vi har en forpligtigelse til at undersøge, om de har mulighed for at vende tilbage på arbejdsmarkedet. Det gælder ikke mindst jo yngre personen er. Arbejdsprøvning er et vigtigt værktøj i den indsats.

Generelt er der ikke grundlag for at tro, at kommunerne foretager arbejdsprøvninger for hyppigt. Faktisk viser praksisundersøgelser fra Ankestyrelsen, at der i en række sager burde indhentes mere dokumentation. Sammenlignet med tidligere er der dog i dag flere, som gennemgår beskæftigelsesrettede foranstaltninger forud for fx tilkendelse af førtidspension. Det mener jeg er glædeligt, da dokumentationen således er blevet forbedret i forhold til tidligere.

I den konkrete sag har kommunen, ifølge Jytte Andersens henvendelse, truffet en afgørelse om at arbejdsprøve kvinden flere gange. Kommunens afgørelser kan indbringes for det sociale nævn.

Jytte Andersen mener, at kommunen i det konkrete tilfælde har tilrettelagt sagsbehandlingen med henblik på at fastholde en person på et forkert forsørgelsesgrundlag. Hvis det er tilfældet, vil en klage over afgørelsen føre til, at det sociale nævn omgør afgørelsen eller hjemviser sagen til kommunen med henblik på fornyet behandling af sagen.

Om størrelsen af kontanthjælpen kan jeg oplyse, at kontanthjælpen er beregnet til at dække udgifter til mad, tøj og faste udgifter, herunder til bolig.

Formålet med hjælpen er at gøre modtageren i stand til så hurtigt som muligt at klare sig selv. Hjælpen skal som udgangspunkt ikke være et varigt forsørgelsesgrundlag, men skal være en hjælp til personer, som i en periode ikke kan klare sig selv økonomisk.

Hvis arbejdsevnen er mere varigt nedsat, er der mulighed for, under visse nærmere betingelser at komme i revalidering, få et fleksjob eller få tilkendt førtidspension. Kommunen har pligt til at rådgive og vejlede om bl.a. disse muligheder for hjælp efter den sociale lovgivning.